

อรุณรัตน์ โยธินวัฒน์บำรุง : ผลของโปรแกรมการช่วยเหลือครอบครัวระยะวิกฤตต่อการปรับตัว
ของสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาลผู้ป่วย (THE EFFECT OF
FAMILY CRISIS INTERVENTION PROGRAM ON ADAPTATION OF FAMILY MEMBERS
OF PATIENTS ADMITTED IN AN INTENSIVE CARE UNIT) อ.ที่ปรึกษา : อ.ดร.นรลักษณ์
เชื้อกิจ อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ.ดร.ชนกพร จิตปัญญา, 211 หน้า. ISBN : 974-53-2091-9

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการช่วยเหลือ
ครอบครัวระยะวิกฤตต่อการปรับตัวของสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาล
ผู้ป่วย กลุ่มตัวอย่างคือ สมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาลผู้ป่วย จำนวน 40 คน จัด
เข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน ด้วยการจับคู่ให้มีคุณลักษณะเหมือนกันในด้านเพศของ
สมาชิกในครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย และคะแนนความรุนแรงความเจ็บป่วยของผู้ป่วย โปรแกรมที่
ใช้ในการวิจัย พัฒนามาจากแนวคิดการให้ข้อมูลของ Leventhal and Johnson (1983) การพยาบาลแบบ
สนับสนุนตามแนวคิดความต้องการของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยวิกฤตของ Leske (1992, 2002) และ
การสนับสนุนกิจกรรมการพยาบาลเมื่อเข้าเยี่ยมตามแนวคิดการเยี่ยมอย่างมีแบบแผนของ Daly (1999)
เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดการปรับตัวของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วย ซึ่งเครื่องมือทุกชุด
ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน
8 ท่าน และหาค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดการปรับตัวของสมาชิกใน
ครอบครัวผู้ป่วย ได้ค่าเท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.สมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาลผู้ป่วยในกลุ่มทดลองมีการปรับตัว
ภายหลังการทดลองได้ดีกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการช่วยเหลือครอบครัวระยะวิกฤต อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

2.สมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาลผู้ป่วยในกลุ่มทดลองที่ได้รับ
โปรแกรมการช่วยเหลือครอบครัวระยะวิกฤต มีการปรับตัวภายหลังการทดลองได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการ
พยาบาลตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4777624136 : MAJOR NURSING SCIENCE

KEY WORD : FAMILY MEMBERS / INTENSIVE CARE UNIT / CRISIS INTERVENTION /
ADAPTATION

ARUNRAT YOTINWATTANABUMRUNG : THE EFFECT OF FAMILY CRISIS INTERVENTION
PROGRAM ON ADAPTATION OF FAMILY MEMBERS OF PATIENTS ADMITTED IN AN
INTENSIVE CARE UNIT. THESIS ADVISOR : NORALUK UA-KIT, Ph.D.,
THESIS CO-ADVISOR : ASST. PROF. CHANOKPORN JITPANYA, Ph.D.,
211 pp. ISBN : 974-53-2091-9

The purpose of this quasi-experiment research was to test the effect of family crisis intervention program on adaptation of family members of patients admitted in an intensive care unit. The sample consisted of 40 family members of patients admitted in an intensive care unit at Maharaja Nakornsithammarat Hospital. A matched-pair technique was used to assign family members to experimental and control groups. Each group consisted of 20 family members. The two groups were similar in sex characteristic of family members, relationship with patients, and severity of illness (APACHE SCORE) of the patients. The experimental group received a family crisis intervention program, while the control group received a conventional care. The program was developed based on Leventhal and Johnson's preparatory information concept (1983), Leske's critical care family needs concept (1992, 2002) and Daly's visitation facilitation concept (1999). The instruments were tested for the content validity by 8 experts. The reliability of the Adaptation Questionnaires were .86. The data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were as follows :

1. The post test of adaptation level of family members of patients admitted in an intensive care unit in the experimental group was significantly higher than that of the pre test at .05 level.
2. The post-test of adaptation level of family members of patients admitted in an intensive care unit in the experimental group was significantly higher than that of the control group at .05 level.